

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou ve věci

žalobkyně: **Z. V.**

proti

žalovaným: 1) **Ministerstvo práce a sociálních věcí**

sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

2) **Úřad práce České republiky – Krajská pobočka v Ostravě**

sídlem Zahradní 368/12, Moravská Ostrava, 701 10 Ostrava

k žalobě ze dne 10. 4. 2018 proti rozhodnutím 1) žalovaného ze dne 23. 1. 2017, č. j. MPSV-2017/18011-923, 2) žalovaného ze dne 2. 8. 2016 sp. zn. UP/108862/2016/HN, č. j. 424313/2016/OOI a ze dne 11. 4. 2017 sp. zn. UP/108862/2016/HN, č. j. 222315/2017/OOI, ve věci nepřiznání dávky doplatku na bydlení k žádosti ze dne 8. 6. 2016

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně podala u zdejšího soudu dne 12. 4. 2018 žalobu na zrušení rozhodnutí MPSV o nepřiznání dávky o pomoci v hmotné nouzi pro doplatek na bydlení a jako odpůrce označila Ministerstvo práce a sociálních věcí. Uvedla, že rozhodnutími ze dne 2. 8. 2016 a ze dne 11. 4. 2017 jí byla zamítnuta dávka o pomoci v hmotné nouzi doplatek na bydlení ze dne 8. 6. 2016. Proti rozhodnutí podala odvolání k Ministerstvu práce a sociálních věcí, kterému však nebylo vyhověno rozhodnutím ze dne 23. 1. 2017 a věc byla vrácena. S rozhodnutími nesouhlasí, domnívá se, že jí lze považovat za osobu v hmotné nouzi, dle nízkého příjmu a její sociální a finanční situaci. Rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávného právního posouzení případu a tím došlo k porušení zákona č. 111/2006 Sb. Navrhla zrušit rozhodnutí Úřadu práce ČR-krajské pobočky v Ostravě, kontaktní pracoviště Ostrava, č. j. 222315/2017/OOI, sp. zn. UP/108862/2016/HN ze dne 11. 4. 2017, dále rozhodnutí č. j. 424313/2016/OOI, sp. zn. UP/108862/2016/HN ze dne 2. 8.

2016 a rozhodnutí MPSV č. j. MPSV-2017/18011-923, sp. zn. SZ/MPSV-2016/278170-923 ze dne 23. 1. 2017 a uložit Úřadu práce ČR, Krajské pobočce v Ostravě, aby o žádosti znovu rozhodl. K žalobě žalobkyně přiložila rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23. 1. 2017, č. j. MPSV-2017/18011-923, rozhodnutí Úřadu práce ČR - Krajská pobočka v Ostravě, KP Ostrava, Zahradní 368/12, Ostrava, Moravská Ostrava ze dne 2. 8. 2016, č. j. 424313/2016-OOI a ze dne 11. 4. 2017, č. j. 222315/2017/OOI ve věci nepřiznání doplatku na bydlení.

2. Žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ve svém vyjádření k žalobě uvedlo, že žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí ze dne 23. 1. 2017, kterým bylo zrušeno rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 2. 8. 2016, č. j. 424313/2016/OOI, kterým byla dle ustanovení § 49 odst. 5 zákona č. 111/2006 Sb. zamítnuta žádost o dávku pomoci v hmotné nouzi, doplatek na bydlení. Poté 11. 4. 2017 Úřad práce ČR vydal nové rozhodnutí pod č. j. 222315/2017/OOI, kterým žádost o doplatek na bydlení znovu zamítl, rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu a dne 16. 5. 2017 nabylo právní moci; opravný prostředek žalobkyně nepodala. Navrhl odmítnutí žaloby pro opožděnost.
3. Ze shora uvedeného je zřejmé, že žalobkyně podala žalobu dle § 65 a nasl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) proti rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, jímž tento správní orgán jako odvolací orgán podle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zrušil rozhodnutí Úřadu práce ČR – Krajské pobočky v Ostravě ze dne 2. 8. 2016, jako správního orgánu prvního stupně, a věc vrátil Úřadu práce České republiky – Krajské pobočce v Ostravě k novému projednání. Soud v této souvislosti odkazuje na ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s., dle kterého může podat žalobu ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti („rozhodnutí“).
4. Ustálená judikatura správních soudů chápe „rozhodnutí“ ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. v materiálním smyslu jako jakýkoliv individuální právní akt vydaný orgánem veřejné moci z pozice jeho vrchnostenského postavení. Tudíž, aby rozhodnutí správního orgánu podléhalo soudnímu přezkumu, muselo rozhodnutí negativně zasáhnout do práv žalobkyně. Žalobkyní napadené rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23. 1. 2017, č. j. MPSV-2017/18011-923, však v žádném případě nemohlo do jejich práv zasáhnout, jestliže tímto rozhodnutím bylo zrušeno rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a vráceno správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení. Z tohoto důvodu tak napadené rozhodnutí nepodléhá soudnímu přezkumu, a nejsou tak dle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. splněny podmínky řízení, přičemž tento nedostatek je neodstranitelný.
5. Soud sice přisvědčil názoru 1) žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí, že žaloba je podána opožděně, jestliže napadené rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 3. 2. 2017 a žaloba podána na poštu až 11. 4. 2018 (dle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobou podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo oznámeno doručením), avšak soud upřednostnil před

odmítnutím žaloby ve vztahu k rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23. 1. 2017 pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., odmítnutí žaloby pro nedostatek podmínky řízení dle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s.

6. Pokud se týká návrhu žalobkyně, aby byla zrušena i rozhodnutí 2) žalovaného Úřadu práce České republiky ze dnů 11. 4. 2017 a 2. 8. 2016, pak soud ani tomuto návrhu nevyhověl a žalobu i ve vztahu k těmto dvěma rozhodnutím odmítnul, neboť dle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřípustný. Nepřípustná je žaloba, nevyčerpá-li žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, připouští-li je zvláštní zákon, ledaže rozhodnutí správního orgánu bylo na újmu jeho práv změněno k opravnému prostředku jiného (§ 68 písm. a/ s.ř.s.). Podmíněnost vyčerpání řádných opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby k soudu je realizací zásady subsidiarity soudní kontroly a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. Protože žalobkyně proti rozhodnutí ze dne 11. 4. 2017, č.j. 222315/2016/OOI nepodala odvolání, tudíž nevyčerpala řádný opravný prostředek, nelze toto rozhodnutí přezkoumat soudem. Pokud se týká rozhodnutí ze dne 2. 8. 2016, č.j. 424313/2016/OOI, toto bylo napadeným rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 23. 1. 2017 zrušeno, takže ke dni podání žaloby již neexistovalo.
7. Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu odmítnul dle ust. § 46 odst. 1 písm. a) a d) s.ř.s.
8. Žádnému z účastníků řízení nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť dle ust. § 60 odst. 3 s.ř.s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu náklad řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31. července 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje